

Bacteriële vaginose

Wat is het?

Een bacteriële infectie van de vagina (bacteriële vaginose) ontstaat door een verstoring van het bacteriële evenwicht in de vagina. Het is géén seksueel overdraagbare aandoening (SOA)! De meest voorkomende veroorzaker is de bacterie *Gardnerella vaginalis*.

Hoe ontstaat het?

De verstoring van het bacteriële evenwicht wordt veroorzaakt door een verandering van de zuurgraad in de vagina. Onder gewone omstandigheden heeft de vagina een zuurgraad waarbij de meeste ziektekiemen niet kunnen leven. Verstoringen van de zuurgraad ontstaan bijvoorbeeld bij het **wassen van de vagina met zeep**. Een **antibioticakuur** voor een infectie elders in het lichaam, het **plaatsen van een spiraaltje** of zelfs het langdurig laten zitten van een **tampon** kunnen ook het zuurgraad-evenwicht in de vagina verstoren. Het minder zure milieu dat is ontstaan kan bepaalde bacteriën, zoals *Gardnerella vaginalis*, een kans geven om zich ongeremd uit te breiden.

Hoe ziet het eruit?

Bij bacteriële vaginose ontstaat een grijswitte afscheiding (fluor) in de vagina waarin soms ook gasbelletjes zichtbaar zijn. De hoeveelheid afscheiding kan sterk variëren. De afscheiding ruikt zurig en heeft in veel gevallen een nare vislucht. Een bacteriële vaginose geeft vaak jeukklachten maar er zijn ook vrouwen die geen hinder van de vaginose ondervinden.

Mannen kunnen overigens ook met de bacteriën besmet raken maar hebben hier zelden last van.

Hoe wordt het vastgesteld?

Vaak kan de diagnose zonder aanvullend laboratoriumonderzoek gesteld worden. Bevestiging is mogelijk door microscopisch onderzoek te verrichten.

Hoe wordt het behandeld?

Soms is de bacteriële vaginose van korte duur en herstelt het milieu in de vagina zich spontaan. Bij klachten wordt het probleem behandeld met antibiotica. Meestal wordt een korte kuur met metronidazol voorgeschreven. Tijdens zwangerschap wordt metronidazol niet voorgeschreven. Mannelijke partners hoeven niet te worden meebehandeld tenzij bij een steeds terugkerende vaginose vermoed wordt dat de man telkens weer de vrouwelijke partner 'besmet'. Vrouwelijke partners van vrouwen met bacteriële vaginose dienen zich ook te laten onderzoeken en zich bij vaststelling van de infectie wél direct laten meebehandelen.

Hoe wordt het voorkómen?

Probeer de zuurgraad in de vagina zo min mogelijk te verstoren. Was de vagina niet met zeep. Hoe meer en hoe grondiger vaginaal gewassen wordt, hoe groter het risico op een bacteriële vaginose. De vagina heeft een groot 'zelfreinigend vermogen' en het spoelen van het schaamgebied met schoon lauw water is in principe voldoende voor een goede hygiëne van de geslachtsdelen. Wanneer toch verzorgende producten worden gebruikt kies dan middelen die de zuurgraad (pH) van de vagina niet aantasten.

